

מנדן את דברי המשנה בעת חלם שנהלם על החתיכה - אם אין ששים בחתיכה כלל הפכה אסורה. אבל אם נצר או כסה את הקדרה אז אם יש ששים בכל התבשיל כלל הפכה מותר. ראינו גם את דברי רב על פירושא שאם אין ששים בחתיכה נצטית נבילה ושוב אסורת את התבשיל בכל שבו לשיטת רבי יהודה מן בנין לא בעל.

חולין דף ק"ח ע"ב, ואפשר לסווחו ע"מ תנאי פ"א... ובחתיכות' ורש"י

ה"מ דמנה שדפי רבי יהודה נאסר בכל דם אין ס' בחתיכה כלל הפכה מפני שסובר חצני' אבל לרבנן אין שנאסרה בחתיכה שוב הותרה ב"ה' שאר התבשיל דאפשר לסווחו מותר (עדין לא פסבירו איך בחתיכה מצבירה בליצה תבשיל)

פ"ב, אחר רבי... ואפשר לסווחו אסור'

אם לא נצר כלל אין ס' בחתיכה כלל הפכה בחתיכה אסורה ותבשיל מותר. אם לא נצר מ"ד אע נבילת הפכה אבל נצר אח"כ חזרה בחתיכה לאסור את כל התבשיל

פ"ג דף ק"ט ע"א, מכלל... כסה יפה יפה' ורש"י

רבי יהודה אסר אף אם נצר כל הפנין - וא"ע שאם נצר מ"ד נתעברה הפכה בכל התבשיל ואז אפי' אם אין ס' בחתיכה כלל הפכה בתבשיל שכולו מל"ח' דס' - בכל זכות חיישין שבתחלה לא נצר יפה ונאסרה בחתיכה ולבסוף נצר יפה ואסרה בחתיכה את כל התבשיל. ורבי - אף שסובר כר"י דאפשר לסווחו אסור - בכל זכות פתיר כשנצר מ"ד ולא חשש למכא לא נצר יפה, וא"כ כשאמר רב שחתיכה נצטית נבילה ואסרת את כל התבשיל הכולל פיתה דאיפה שנצר רק בסוף ולכן נאסר התבשיל (אם לא עשה כר"י גם בנצר כל הפנין)

פ"ד י"ז ד"ו' ז"ל סעיף ב' ורמ"א... דלכל ע"ס החלב'

הש"ע פסק כרבי - לא נצר בתחלה אלא לבסוף בחתיכה נצטית נבילה (א"כ אין סוברין מן בנין בס' דלא בכל שבו) - אבל אם נצר מתחלה וצ"ל סוף כל התבשיל מל"ח' דס' כלל הפכה.

פ"ה ס"ק ה'... בתחלה ובסוף בעיני' ובסוף, מ"מ דעת מהר"י' חביב'...

הרמב"ם כתב שכדי לז"ל את התבשיל לכל את הפכה חייבים לנצר מתחלה וצ"ל סוף - הש"ע פצתיק את דברי הרמב"ם במל"ח' וסובר שנאמרו בדוקא. והש"ק פוסק כמהר"י' חביב' שא"ל לנצר אלא בתחלה

פ"ו רמ"א פ"ט, וכן אם נצר בתחלה... שפ"ט שאיסור'

הרמ"א פסק ע"כ לנצר אלא בתחלה (וכמ"ע בש"ק)

פ"ז רמ"א פ"ט ע"ד, וכן אם נצר כלל... ושאר הקדירה מותר'

אם לא נצר כלל לא נאסר התבשיל - אבל הרמ"א משום מה לא פתיר את התבשיל אלא כשיש בו ס' כלל הפכה -

פ"ח ס"ק ו'... בש"ס ופוסקים'

הש"ק תמה למה ז"ל ששים (ותירונו נראה לקמן)

פ"ט י"ז ד"ט, וכן אם נבד... ורמ"א

דכאורה כן סובר המחבר שגם פניאורבסוף בלבד מוצי' לז"ל את כל התבשיל לשים - והוא תמוה

פ"י ס"ק ח'... וכן פ"ה בעיקר בדברי הרמב"ם'

ה"מ פ"ה שגם הרמב"ם כוון לניאור מ"ד

פ"י פ"ט, לכך נראה דהדברים כפ"ט... כל הקדרה לכל, ואין להקשות... עכ"ל'

שיטת הש"ק פ"ה שאם לא נצטית אצ"ל חתיכה נבילה אין חנ"מ נאסר בכל כד' שאם יש ע"ס חלב בחתיכה י"א ע"י פניאור - וכ"כ במחבר, אבל הרמ"א חולק (וכשיטת פ"ה)

פ"י פ"ט בסוף, ונראה דגם דעת האור... נאור אח"כ'

כשא"א לברר אין חנ"מ גם לפי האור, אבל כן אין פ"ה נכרי אע"פ כל החתיכות אולי פ"ה מו"א את החתיכה שיש בה ע"ס חלב.

מנדן אס נפדפ ספת חלב א חתיכת בשר ואין בף ששים כגד? הפספ נאוסרף הפתיכה אבד הפתיש'ט מותרת, ודוקא במקרף נצ'ר או כספ את הפתיש'ט לאחר זמן (לכא נצ'ר בתחלף אבד נצ'ר לבסוף?) אוסרת הפתיכה את הפתיש'ט אס לכא ש'ש בתבש'ט ששים כגד? כל הפתיכה - מפנ' שפתיכה א'מ'ט נצ'שית נבי'ט.

1' תוס' חולין ד' ק"ח א"א ד"ה ספת חלב

פתוס' פ'רש' שפתיכה במשנתן אומדת חו' לרוטב ואילו פיתפ מונחת ברוטב פ'י' כל הפתיש'ט מ'ט'ר' ד'ששים כגד הפספ.

2' חולין ד' ז' א"ב משנה..., ואוסרף, ותוס' ד"ה אס יש בה, מנע ק'ט'...

פתוס' פ'ביא את ש'טת רש"י אפ'ילו אס הפתיכה שקוצה במק'טת בתוך פרוטב אס נפדפ הפספ א' הפח'ק שפוא מצ' לרוטב אין שאר' הפתיש'ט מ'ט'ר' ד'ששים כגד הפספ. אפ'ר'י חול'ק וסובר אפ'ילו אס נפדפ הפספ א' הפח'ק שפוא מ'ח' לרוטב מ'ט'ר' כל הפתיש'ט ד'ששים כגד הפספ.

3' ש"ע י"ד ס' ק"ה סצ'י ד', וכן אס נפד'...

פ'ש"ע פ'ביא את מחלוקתם ד' רש"י אפ'ר'י ולכא פכריע - ופוס'י ד'פ'י רש"י כ'ס אפ'ין הפתיש'ט מ'ט'ר' ד'ב'ט' את הפספ כ' ד'כא נאוסר הפתיש'ט כ'ס אפ'ין ששים בתתיכה א'לכא אס נצ'ר או כ'ס'ט את הפתיש'ט אחר כ'.

4' ז"ז י"ד ס' ז"ב ס"ק ב', וכתב פסוק... פרוטב מו'יק ד'סאר'

ש'טת פ'ש"ע פ'ביא ש'טת רש"י ד'מרות אפ'ין הפתיש'ט מ'ט'ר' ד'ב'ט' את הפספ. בכ' ז'את פ'יות ופתיכה מונחת בתוך פרוטב במק'טת - אס אין בתתיכה ששים כגד הפספ ונאוסרף - שוב אוסרת את הפתיש'ט כ' ד'לכא נצ'ר.

5' ש"ק פ'ס ס"ק ד'

פ'ש"ק פ'ס כ"ר' - פ'פ'י' ד'ת רוב ראשונם.

6' ז"ז פ'ס ס"ק ב' בסוף, ומדברי פשו"ע...

פ'ש"ע פ'ב'ין פ'ש"ע כ'אן א'וס'ק בתתיכה שמק'טת ברוטב ולכן כ'ס אפ'ין ששים בתתיכה נצ'שית נב'ט' ואוסרת את כל הפתיש'ט כ' ד'לכא נצ'ר - וכ'ש'טת פ'ש"ע ברש"י.

7' נקודת פכס"פ פ'ס... כדמסיים בסיפא'

פ'ש"ק חול'ק א' פ'ש"ע ז'סובר' פ'ש"ע א'וס'ק בתתיכה שכ'לף מ'ח' לרוטב - וצ' א'וסרת את כל הפתיש'ט פ'כ'וונ' ד'א'י'פ' ע'נצ'ר ד'ב'ט'.

ופנ' ד'צ'י - א'וד' ד'פנ' ד'מ'ט'ר' א' חתיכה שמק'טת ברוטב - ר'א'י'נ' את ד'ברי פ'ר"מ"א אס אין ששים בתתיכה כגד הפספ ולכא נצ'ר את הפתיש'ט מותר מתנאי ש'ש בו ששים כגד הפספ ופק'ש'ט פ'ס פ'ש"ק ד'מ'ט' י'ב'א ז'ור'ק ד'ששים - א'ס אפ'ין הפתיש'ט מ'ט'ר' ד'ב'ט' את הפספ מ'ט'ר' א'וס'ר את הפתיכה פ'רי מוכ'ח אפ'ין א'פ'ס'ט מ'פ'ע'פ'ת ד'תוך הפתיש'ט - ולמ'ה י' ז'ור'ק ב'ששים כ'די ד'פתירו! -

8' ש"ק ס"ק ו'..., ואין פקדנה מ'ט'ר'...

ד'פ'י פ'ש"ק א'וס'ק פ'ר"מ"א בתתיכה שמק'טת ברוטב ופ'ר"מ"א פ'סתפק אס פ'ה'כ'כ' כ'רש"י או כ"ר' - ולכן, אס י' ששים בתבש'ט כגד הפספ הפתיש'ט מותר מ'ח' נפ'ש'כ' - ד'פ'י רש"י מפנ' אפ'ין חתיכה שמק'טת ברוטב מ'פ'ע'פ'ת ד'תוך הפתיש'ט אס לכא נצ'ר (וע'לכא כדברי פ'ש"ע ברש"י), ולפ'י פ'ר"י פ'רי כל הפתיש'ט מ'ט'ר' ד'ב'ט' את הפספ בששים - א'צ"ע' ש'ש בתבש'ט ששים כגד הפספ אוסר פ'ר"מ"א את הפתיכה ד'מ'ט'ר' ד'ש'טת רש"י אפ'ין הפתיש'ט מ'ט'ר'.

וב' ז' פוא ד'פ'י פ'ש"ק, אב' ד'פ'י פ'ש"ע ז' ד'צ'י ד'פ'י רש"י אס אפ'ין ששים בתתיכה כגד הפספ נצ'שית נבי'ט' ואוסרת את הפתיש'ט כ' ד'ב'ט' נצ'ר - פ'רי ד'ברי פ'ר"מ"א פ'ס ש'לכא כ'רש"י וע'לכא כ"ר' - ש'לפ'י רש"י ז'ור'ק ששים בתבש'ט כגד כל הפתיכה, ולפ'י ר"י כ'ש'י ששים בתבש'ט כגד הפספ כ' הפתיכה א'מ'ט' מותרת! -

9' ז"ז ס"ק פ', וז"ל ד'רמ"א מחמיר... א'לכא ד'פוס'י'

פ'ש"ע ד'מ'ט'ר' שפ'ר"מ"א פ'ס כ"ר' אב' ד'מ'חיר ד'אוסר את הפתיכה אפ'ילו אס י' ששים בתבש'ט מ'ח'ש'ט א'לכא נ'תפ'ש'ט א'ס הפספ בש'ו.

וא'כ' - ד'פ'י פ'ש"ע פ'ס פ'ש"ע כ'רש"י ופ'ר"מ"א כ"ר' (א'לכא שפ'מ'חיר בתתיכה א'מ'ט'ר'). ואילו ד'פ'י פ'ש"ק פ'ש"ע ד'כ' פ'כריע ופ'ר"מ"א ח'ש'ט ד'ש'ט.

10' חידושי רע"ק אי"ר ש"ס ד"ה תינין

ר'א"א תיר' את ד'ברי פ'ר"מ"א באופן פ'ש'ט - מ'ד'ובר בתתיכה שכ'לף מ'ח' לרוטב ובכ' ז'את ז'ור'ק ששים כ' ד'ב'ט' ד'ש'טת מ'ח'ש'ט מ'פ'ע'פ'ת ד'תוך הפתיש'ט!

למדינת את שיטות ר"ת ורבינו אפרים בלעז לחנ"ג בשאר איסורים - שדפי ר"ת כשם שאחרי שנבדע חלם בחתיכת בשר הפשר צ"ל נחשב לנביעה ואם אח"כ נתבשר עם אור בשר נאסר הכד אם אין שם ששים כגד החתיכה הראשונה ואצ"פ יש שם ששים כגד החלם הפדע החתיכה. כך בחתיכת פיתר שבלעז איסור ואח"כ נתבשר עם פיתר ז"ר שם ששים כגד החתיכה. ורבינו אפרים חולק וסובר שד"ן חנ"ג נאמר בבשר בחלם בלעד ובשאר איסורים ז' בששים כגד פאיסור. ראונו שפשי"ע פסק כרבינו אפרים ופרמ"א כר"ת.

ובבשר בחלם צ"ל למדינת את שיטות ר"י ורש"י בלעז לחתיכה שנקליתו ברוטב - אדם נבדע שפת חלם עג ק"ב פעל"ן של חתיכת בשר שנקליתו בתוך פרוטב ונקליתו למעלה מפרוטב - לפי ר"י ד"ן כאילו כל החתיכה שקוצה ברוטב ואם יש בכלה בתבשיל ששים כגד הפסד הכל מותר. ולפי רש"י - לפי פש"ק ד"ן כאילו כל החתיכה מוח"ל לרוטב ואם אין ששים בחתיכה כגד הפסד החתיכה אסורה אבל שאר התבשיל מותר אם לא נער וכספ"א ח"כ. ולפי פש"ק אחר שנקליתו חתיכה אסורת את כל התבשיל אם בלעז נאסר ד' שפשי"ע בתבשיל ששים כגד החתיכה. לפי פש"ק עם מחבר ואם פרמ"א מסתפקים איך הפדע ולכן פחמ"ר פרמ"א ל"אסור את החתיכה אם אין בה ששים כגד הפסד - זאת התבשיל אם אין לה ששים כגד הפסד. ולפי פש"ק פסק פשי"ע בהלכות ב"ח כרש"י ופרמ"א פסק כר"י אלא שפחמ"ר ל"אסור את החתיכה אצ"פ אצ"פ שם ששים בתבשיל כגד הפסד.

פרמ"א רביא את המנפזים בלעז לחנ"ג בשאר איסורים, ונחלקו האחרונים בפירוש דבריו-

1' פרמ"א ז"ל ס"ד, וי"א... ודוקא', שהחתיכה... תוך פרוטב, ל"א אחריו... נעשה נבדע (תנינאו)

לכאורה פירוש פרמ"א הוא כך - מתי אחרים חתיכה נעשית נבדע בשאר איסורים דוקא כשהחתיכה כולה חוץ לרוטב נבדע אצ"פ איסור - ולפי פש"ק דע"ז ז"ר לומר שכוונתו לאסור שנער וכספ"א כי אחרת אין חנ"ג לכ"ז, ואם נקליתו בתוך פרוטב - בשאר איסורים אנו מקילים כר"י ומתירים את התבשיל אם יש בכלו ששים כגד הפסד אבל החתיכה אסורה (כרש"י). אבל בבשר בחלם אנו מחמירים כשיטת רש"י שאם נער וכספ"א אח"כ ז"ר שם ששים כגד החתיכה.

2' ע"ק שם סוף ס"ק י"ט, ונראה דנ"ש הרב...

פש"ק פוסק את דברי פרמ"א כנ"ש - ולשיטתו שפרמ"א חש עם דרש"י ואם דר"י - אלא שבשאר איסורים פקד לענן התבשיל ול"א חש דרש"י, אבל פש"ק צ"ל פכריא כדברי ר"י עם בב"ח ואם בשאר איסורים שכל מלכ"ז כגד הפסד ואין חנ"ג אפילו אם אח"כ נער וכספ"א.

וכל זה לפי פש"ק, אבל לשיטת פש"ק דע"ז אצ"פ סובר רש"י אדם נקליתו בתוך פרוטב ואין ששים בחתיכה כגד הפסד נעשית החתיכה נביעה וז"ר ששים בתבשיל כגד החתיכה. ולפי ר"י כ"ל התבשיל מלכ"ז לשיק כגד הפסד ואפילו אם נער וכספ"א - ופש"ק דע"ז אצ"פ ששים בחתיכה פרמ"א כר"י - וכאן בין אם נעמיא את דברי פרמ"א בנער וכספ"א ובין אם לא נער וכספ"א בודאי ל"א פסק כר"י - שפרי דפי ר"י בכל אופן ל"א נעשית החתיכה נביעה אפילו בבשר בחלם!

3' צ"ז סוף ס"ק ה', ותו קשה...

לפי פש"ק פרמ"א כאן (בסעיף ד') פסק כרש"י בבשר בחלם ולשיטתו ברש"י אפילו אם לא נער אם נקליתו החתיכה בתוך פרוטב ואין ששים בחתיכה כגד הפסד אחר שנקליתו חתיכה אסורת את התבשיל לשיק ששים כגד הפסד. ובשאר איסורים פסק כר"י וכמו שפוסק פש"ק פרמ"א דע"ז (בסעיף ב') אלא שפחמ"ר ל"אסור את החתיכה וא"כ יש ע"ן סתירה ברמ"א דלבי בשר בחלם - שבס"ב פסק כר"י ובס"ד כרש"י.

4' צ"ז סוף ס"ק י"ד, ודקיי"ד כרש"י...

למעשה פסק פש"ק כרש"י בבשר בחלם - וכפנתו בדברי רש"י אדם נאסרה החתיכה נעשית נבדע ואסורת את התבשיל אם בלעז נער וכספ"א. ובשאר איסורים פקד כר"י (לכאורה דוקא במה שנלעז לתבשיל אבל אסורים את החתיכה).

ופנה, בענין חנ"ג בשאר איסורים פקשו הראשונים נכמה מקומות בש"ס מפורש שם אין אחרים חנ"ג -

5' תמורה דף י"ב ע"א במשנה... אלא דפי חשבון (ק"ל), ותוס' ד"ה אין... דלמרא'

מפורש כאן אדם נבדע תרומה לחולין בפחות משיעור ביא"ב ואח"כ נבדע עם אור חולין א"ל אלא כדי לבער את התרומה ול"א את החולין שנאסר בתחלה.

6' תוס' חולין דף ק' ע"א ד"ה כשקדס, ואין ראיה... בלעז'

תוס' תירוצו שאין חנ"ג בתרומת איסור ופיתר כשנפגם יבשים

אז קושיא אע שיטת ר"ת יש חנ'נ'ן עס בשאר איסורים פביאו מהלכות י"ן נסך-

7 אבדודו זרה ד' ע"ע א"א ,כי אתא רבין...ומבטלין אותוי, ורש"י ד"ה רואין...מ"א רובאו'

כשנע'ע י"ן נסך עבור ע'ע י"ן -ופרי י"ן נסך אינע בע'ע במינע עכ"ע ואח"כ נע'עו ע'עס מים אין פמים זריכים ע'ע'ע את פ"ן שנאסרו -פרי ע'עין אומרים חתיכה נעשית נבי'ע!

8 תוס' חולין עס ,ולפירושו... כדפירישית'

פתוס' פירשו מהדובר בכמות קטנע ע'ע י"ן ע'עא פיתפ ב'ע כדי עיתן ע'עס ב"ן ע'ע פיתר -ולפי ר"ת פרי אין חנ'נ'ן באיסור ע'ע'ע.

9 ר"ן חולין פרק ח' (ברי"ף מ"ד ע"א) ,ואחרים תירצו... ומתערה בשופ', ואף תירצו ז'... נע'ע פוא'

פרי"ן פביא דברי אלו שר'ע ע'ע'ע ע'עין חנ'נ'ן בדבר ע'ע ח' מפני שפ'ע מתפשט בשופ ופוי כאילו פ'ע נע'ערה בב'ת אחת, אב'ע פרי"ן ד'ח' תירצו ז' מ'ע'ע מפורשת שאומרים חנ'נ'ן ע'ע בח'ע'ע שנאסר מחמת ב'ע'ע'ע בש'ר ושוב נע'ערה בח'ע'ע ע'ע פיתר

10 עס בר"ן (ברי"ף מ"ד ע"ב) ,אב'ע פ'עיקר... ע'ע אומרינן ביה חתיכה ע'ע'ע נעשית נע'ע'

פרי"ן תירצו שחנ'נ'ן בשאר איסורים פוא ע'ערה אטו ב"ח ול'ע אסרו א'ע'ע דרק בישול.

וא"כ יש ע'ען ע'ע'ע שיטות ע'ע'ע חנ'נ'ן ב'ע'ע- שיטת פתוס' ע'עפי ר"ת ע'ע בשאר איסורים אומרים חנ'נ'ן בתע'ע'ע'ע ע'ע ב'ע'ע, שיטת פרי"ן ע'עין חנ'נ'ן ב'ע'ע ואפילו בבשר בח'ע'ע, ושיטת פרי"ן שבבשר בח'ע'ע יש חנ'נ'ן ע'ע ב'ע'ע ובשאר איסורים אין חנ'נ'ן א'ע'ע דרק ב'ע'ע'ע.

11 רמ"א יו"ד סי' ז' ע"ב סעיף ד', יש אומרים... נבי'ע'

פרי"א פביא את שיטת פיש מתר'ע'ע שאין חנ'נ'ן ב'ע'ע ול'ע סמך ע'ע'ע אפילו במקום פפסד ג'ע'ע (מחמת קושיית פרי"ן), ואפילו ע'ע דברי פרי"ן ע'ע ר'ע'ע ע'ע'ע'ע א'ע'ע'ע במקום פפסד ג'ע'ע, ובמקום שאין פפסד ג'ע'ע אומרים חנ'נ'ן ב'ע'ע אפילו בשאר איסורים וכתוס'. ע'ע'ע'ע'ע ב'ע'ע ע'ע'ע'ע חנ'נ'ן ואפילו בבשר בח'ע'ע.

10 עו"ע יו"ד סי' ק"ו סעיף א', מה שאין כן... נבלע ונתערב

בלע חבל פאיסור מתפשט בשוף ופכל מותר.

11 רמ"א ע

לפי רמ"א שפסק כר"ת ויש חנ"ג בכל פאיסורים ואפילו בלע (שלכא במקום פוסד גדול) לעולם זריק ששים גם כנגד הפיתר שנתערב בו פאיסור בתחלה, אלא שבלע אם פ"ה שם ששים גם מה שנאסר בתחלה פותר.

12 עו"ע יו"ד סי' ז"ד סעיף ו', ורמ"א, וש"ק ס"ק כ"ג, וכתוב בתשובת מפר"ס...

גם לפי רמ"א אין חנ"ג בפיתר - ופירוש הוא שירקות שנתבשלו עם כזית בשר לא אמרין שירקות נאשו כבשר ואם בשלם בכלי חלבי ב"י א"ז ששים אלא כנגד כזית בשר פבלוע בפ"ס, וחידיש מפר"ס מלובלין מקרה ויש ששים כנגד פכזית אב גם פירקות מותרים מפני שפיתר אין לנן את דיען של פרש"א! (ולכאורה ז"ל מדובר בשאין עם בשר בבל"ים וכד פחשש פוא מפני חידושו של פרש"א אחר שנתאסרה פחתיכה מבל"ע איסור איננו נותרת עז שיוסר ממנו כל פאיסור שבלע - ודין זה לא שייך בפיתר.)

5 ומ"מ מודה הרב ז"ל
בחתיכה שנבלעת מאיסור ואח"כ נפלה אותה חתיכה
לקדירה שיש בה ששים לבטלה אפ"ה היא עצמה
אסורה ובזמן שמכירה זורקה ואוכל את השאר לפי
שהיא כבר נאסרה והאיסור הנבלע בתוכה אינו יוצא
ומתערב עם הרוטב והחתיכות שבקדיר'

ראינו את דעת הרמ"א שפסק כר"ת שמוארים חנ"ג עם בשאר איסורים, ברמ"א נ"ל עוד חומרא-

1' רמ"א יו"ד סי' ז"ב סעיף ז', דבוק בחתיכת פיתר' וט"ז ס"ק י"ב... אכ"ל

דפי רמ"א כשפאסור דבוק בפיתר- דמש"ל בשר עם ק"ת חלב שעליו- ונפל ככל דתבשילי, ככל אסור אכ"ל אם יש שמים בתבשיל כג"ד בשר מחשש אכ"ל י"א בשר ופחלב שעליו א"ל מחוץ לרוטב ונעשה נבדל.

2' ע"ק יו"ד סי' ע"ב ס"ק י"ח, מיני נבלה

הע"ק הביא עוד אע"פ- שפאסור נבלה בחתיכה קודם ונתפשט בתוך התבשיל לאחר זמן-ובינתיים נעשית החתיכה נבלה.

3' שו"ע יו"ד סי' ק"ו סעיף ב' דברי המחבר, וט"ז ס"ק ב'

דפי שו"ע אין חשש אסור דבוק ומחילא עם החתיכה מותרת

4' רמ"א שם וביאור הגר"א אות י'

דפי רמ"א החתיכה נעשית נבלה (מדין אסור דבוק)- ואם יש שמים כג"ד יסירה ופסור מותר.

בראשונים נ"ל חשש אכ"ל נאסר חלק מהפיתר ע"י פאסור ונעשה נבלה עם כשאין פאסור דבוק בפיתר-
-ע"נ

5' נס"ט לאוין סי' קד"ב, וכן דגים קטנים... הדגים ונאסרו

כשעירו דגים מקדירה דקצרה ונמלא בינפס דג אכ"ל, חששו פ"ש מוארים' אכ"ל פ"י פאסור עם אחרוני דגים שבקדירה וכבר דא פ"י שמים כג"ד בקדירה ומחילא נאסר כל מה שנשאר בקדירה, וכשעירו את תכולת הקדירה אסרו דגים ופ"ש שנאסרו את כל דגים שכבר פ"ו בקדירה.

6' ע"ב בסמ"ט, ומומר הרב רבי ברוך... דל"ג תחלה

רבי ברוך רבין את פמליאות באופן של"א א"ו לתוך הקדירה אכ"ל דגים ול"א מים ומחילא מדובר בבליעה דרב ז"ל ואין אסור כחוש בבלוע בפיתר עובר בחתיכה לחתיכה בל"א ר"ג. ואע"פ שבקדירה (פמחבת) פ"ו כל דגים יחד במים ויש מקום לחשש שבסוף נשאר פאסור עם פחות מששים דגים אפ"ר ואסור אותם, פ"י בפני תערובת יש ב"ש במינן ופאסורים בל"א ברוב. ובל"א -שבד"ק כל"ע אין מבשלים כמיוות גדולות כל כך כמו בדגים קטנים- חשש רבינו ברוך של"א פ"י רוב בקדירה לבל"א ב"ש את אלו שנאסרו בקדירה.

7' ע"ב, ואז פ"י רבינו שש"ן... דג אכ"ל

ש"ת ע"פ פ"א שאין לחשוש שפאסור י"א דקראת פסול ותל"ג שי"א עם פרו. דפי סברתו עם הבי"א ככל מותר שש תולדות ומומר שפ"ב פאסור י"א כשעדין פ"י שמים כג"ד בקדירה.

8' דע"ב בסמ"ט, כתב מורי... מתחילה

אפ"ל דפי פאסורים את דגים בקדירה (מחבת)- משום מה- בחזקתה צומדת ומותרת

9' שו"ע יו"ד סי' ק"ז סעיף א' ורמ"א, וט"ז ס"ק א'

א"ל ע"פ שפ"א פ"ש את צלותיו של רבינו ברוך, דא אסר בדיעה עם הבי"א וכרבינו שש"ן. רמ"א פ"א את פ"ש פראשונג בסמ"ט עם דעת המתיירים (אכ"ל ששינה ל"ש וק"ר) ולבסוף פ"א את הפיתר ל"ב פכ"ל.

10' ע"ק ס"ק א' באמ"ע, ולע"ג דינא... א"כ פ"פ הכ"א

הע"ק ר"ב דפסוק כרבינו ברוך אכל פ"א את קושיית רמ"א בספרו תורת חכמת דא מקילים כאן מדין ספק שמים במינן ונשפ"ק!

11' ע"ב ב"ש, ונראה דגם הנק פוסקים... עם שאר הבי"א

דפי פ"ש מד"פ רבינו ברוך במין במינן שפ"א ספיקא דרבנן וכאן מדובר בדגים שסעמיפם שנים זה מזה.

12' ע"ק ס"ק ב'

הפיתר בכל"ס פ"א בשאינם בני יומן בל"ד ופ"ו כספיקא דרבנן (למרות שבד"ק כל"ע מחמיר פ"ש בכל"ס אפ"ל כשאין ב"י מפ"י שיקרו דאורייתא).

ופ"פ. דפי מה שראינו ב"ש עם כשמשל"ס בי"א אין לפ"א א"ל אחת כש"ן רותחות-

13' שו"ת אגרות משה חלק יו"ד א' סי' ע"ו... מדין רוב, אבל... מדינא

משיק"ר דין דגם שבי"א פמכורות בחנויות מותר אכ"ל שפחמיר ר"א אם אין פ"ס

14' ע"ב באמ"ע, אך... מנכ"ר

ל"ב פתערובת ופכ"ל אין מקום לפחמיר- ויכ"ל לפיות ש"ס בנ"ע ל"ב שאין לפ"א א"ל אחת כש"ן רותחות פ"י ר"א מק"ל.

¹³ והנה בדבר הביצים נודעתי שהם כספנא מארעא שאין נקלטות להוליד אפרוחים וממילא אין להם האיסור בנמצא בהם דם על כל הביצה אלא לזרוק את הדם בלבד. אבל ראיתי אתמול פארמער שעוסק בביצים ואמר לי שיש פארמערס שעוסקים בתרוייהו, להרבות ביצים שלאילו אין רוצים שיבואו מזכרים משום שמתקלקלים מהר, ועוסקים לגדל אפרוחים שלאילו מגדלים זכרים ומחזיקים אלו במקום אחר ואלו במקום אחר, ופארמער כזה כשיש להם הרבה ביצים יותר מכפי שצריכים לגדל אפרוחים מכרים גם את הביצים שנולדו מזכרים בתוך הביצים שבלא זכרים אבל הם פחות הרבה מאלו שבלא זכרים כי מרובם מגדלים אפרוחים ובכלל אלו שבלא זכרים מרובים יותר וא"כ הוא רוב גדול בביצים הנמכרים אלו שבלא זכרים אף מפארמערס אלו. והרבה פארמערס אין עוסקים כלל לגדל אפרוחים ואלו אין להם כלל זכרים וכל הביצים שלהם הם שלא מזכרים ונמצא שמהנמכרים בשוק עוד הוגדל הרוב למאד שהם מאלו שבלא זכרים שאין נקלטות שהדם אין אוסר כל הביצה.

ולכן ודאי יש מקום להתיר סתם ביצים במדינה הזאת מדין רוב.

אבל למעשה כיון דבביצה לא נחשב לרובא דרובא האנשים הפסד כלל וכדחזינן שהחמירו בביצה כל השיטות אף שהוא רק דרבנן שהיה לנו לילך להקל, מה שלא מצינו זה בשאר דברים אף באיסורים דאורייתא לכן כיון שעכ"פ איכא מעוט דבאים מזכרים שהדם אוסר כל הביצה מן הראוי להחמיר אף שאין זה מדינא.

¹⁴ אך לענין התערובות עף חד בחד וכן בנתבשלו אף רק שני ביצים ואפילו ידוע שהנמצא בה דם היא הגדולה וכן הכלי אף שנתבשלה לבדה אין להחמיר לאסור אף לבעלי נפש בסתם ביצים במדינתנו כל זמן שלא ידוע ודאי שהיא באה מזכר

⁵ וכן דגים קטנים שנתבשלו ונמצא באחד מהם דג טמא הדג טמא זורק לחוץ והשאר יש שאוסרין אפילו על ידי ששים לפי שכשמערה המין חמין פעמים בסוף העירווי עם מעט מים ישנו לדג טמא עם עשרים דגים או שלשים ונאסרו וחוזרין ונוגעין המים לכל שאר הדגים ונאסרו

⁶ ואומר הרב רבי ברוך בן רבינו יצחק שהן מותרין מפני שאותן העשרים או השלשים שנאסרו בטלים ברוב בתערובתם כי שין שייך לומר בריה לא בטלה אלא בכריה שאיסורה מחמת עצמה ולא מחמת בליעת איסור אחר ואינן חוזרין ואוסרין השאר שבמחבת אף על פי שנוגעין בהן חמין לפי שאיסור הנבלע ואין איסורו מחמת עצמו אינו חוזר ונפלג ביבש אלא על ידי מים שעמהן כמו שנבאר בעזרת הבורא במצות בשר בחלב:

אמנם ביצים שנתבשלו ונמצא באחד מהן אפרוח או דם הכל אסור דאין רגילות לבשל ביצים כל כך ביחד שיהא עשרים ביצים או שלשים שנאסרו בטלין בתערובת ברוב של הית רלכן טוב להמתין עד שיצטננו קודם שיוציאם מן המים שנתבשלו שם ואם רוצה למהר ישים מים צוננים עמהן לצננם תחילה

⁷ ועוד היה רבינו שמשון אומר טעם אחר להתיר שיש לנו לומר דאיסורה ברובה איתא כדאמרין בפרק התערובות גבי טעעת של עבודה זרה שנתערבה הילכך אין לתלות שבסוף העירווי עם מעט מים נשאר שם הדג טמא

⁸ כתב מורי רבינו יהודה כי אף על פי כן לא היה מצריך רבינו יצחק להגעיל המחבת כי אמר בשביל ספק כזה אין לחוש שנשארו לבסוף אלא העמד המחבת בחזקת כשרות שהייתה מתחילה

למדנו דין חנין בגשר שבעל חלב דכחל דפדעות - ולפי ר"ת גס דענין פיתר שבעל איסור. בראשונים מניין דצות שונות בלגז דחנין באיסור בלזז בכ"ס. במרדכי דפרק ג' פנשה פביא את דצת ראי"ס בעל ספר יראים פמבוסט על סוגיית כחל שגשלו עם בגר אחר מכלי דפוי"א את חלבו- שפתארובת אסורה דארבנן כחו שלמדנו בתחלת הפכות בגר בחלב-

1' חולין ד' ז' א"ב, אומר רב אשי כי פוינן... כחתיכה דנבלה, ורש"י ד"ה אולא מצתה

הנה' הקשה שאם כשנתבשל כחל עם בגר זריק ששים (וליתר דיוק- נ"ט) כנגד כל הפכה - פרי און אוורים שי"א כל החלב בגשר, וא"כ למה כשנתבשל שנית עם בגר אחר זריק שוב ששים לבטל - פרי כל החלב כבר י"א ממנו? וחירבה פנה' ששם בגר הפכה אסור מפני שנעשה נבלה (מדארבנן).

2' מרדכי חולין פרק ג' פנשה סי' תרצ"ט, כיון דאומר רב י"ח... כמה נפק מיני'

שי"ת ראי"ס (דלכאורה) פ"א שבכלי חרס פיות ובי אפשה דפוי"א ממנו את הליצת פאיסור און קוראים בזה, אפשה דסחא אסור, ומני"א פחרס על"מ נעשה נבלה - ואפ"ל אם גשלו בו כזית נבלה יכונה פקדנה דאסור אז כ"י ששים כנגד פחרס שבה. אבל בכלי מתכת - שאפשה דפוי"א את פבלז בה עם י' פלעדה - פרי אפשה דסחא מותר ול"א נעשית פמתכת נבלה.

אז שתי שי"ת בענין ברשב"א -

3' תורת הבית דברשב"א בית רביעי שער א', אולא מיהו... דבעה דבד'

כ"ס ד"ה ברשב"א וג' ד"ה פרימ"ן אין חרסו של פכלי נעשה נבלה. ד"ה פרימ"ן א"כ גישל בגר בכלי וא"כ חלב נעשה פבשר נבלה. ולפי פרימ"ן אין חנין בבלז וא"כ ששים אולא כנגד פחלב.

4' ש"ע י"ד סי' ז' ח סעיף ה' ורמ"א

שי"ת ראשונה - שי"ת ברשב"א, י' מ' מ"א ב"ש"ע - פרימ"ן, ויש שאין מחלקין ברמ"א - שי"ת פרא"ס.

5' ש"ק ס"ק כ"א, פיש מחלקין פואו מ"ש בת"ח...

פ"ש"ק סובר פ"ה פמרדכי (ב"ש פרא"ס) ד"א ר"ה דחייב ששים כנגד פחרס. ולכל פיתר זריק ששים כנגד פבלז כדברי פרימ"ן - ובכלי מתכות אין חנין אפ"ל על פבלז (וכשי"ת פרימ"ן). ובפוסד מרובה סומכים על שי"ת ראי"ס.

6' ז"ט ס"ק ח' באולא, ונראה ד' ברור דפמרדכי... כן נראה ד' אכ"ע' ובסוף, ולע"ז...

פ"ש"ז פבין את דברי פרא"ס כפשוטו - כל"י חרס שבעל איסור נעשה פחרס נבלה. ובכלי מתכת ל"א נעשית פמתכת נבלה אבל פבלז נעשה נבלה כשי"ת ברשב"א - ולפי פ"ש"ז חוששים לשי"ת ראי"ס בב"ח אבל ל"א בפאר איסורים.

ופנה, אחרי שראינו שיש חנין בכלים (ש"ע כרשב"א, רמ"א כרא"ס) חוזרים און למחלוקת שלמדנו בסוגיית ב"ח ד"ה ב"ש"ז אז כ"ה איסור מפאפה בתוך כלי - שלפי רש"י ופרי"ן כל"י בגר, שפוזז על"ו חלב ל"א בלזז פכלי מפחלב אולא במקום מלז פחלב בכלי וקליפה סביבו - וא"כ לכל פיתר ל"א נעשית נבלה אולא כ"י קליפה, ולפי פוס"ט (וכן ד"ה פרימ"ן א"כ בכלי מתכת) פחלב מפאפה בכולו ומסתמא בלזז בששים בגשר פבלז דפונת פכלי, ולשי"ת פוס"ט ק"מספקא לן אז כ"ה מפאפה - ויש מקום לחשוב שמעשה פחלב בחלק מן פכלי אבל ל"א בכולו - באופן שכל בלזז בששים וחלק מן פכלי נעשה נבלה -

7' ש"ע י"ד סי' ז' סעיף ה', וש"ק ס"ק כ"ב

פ"ש"ז פסק כ"ה פוס"ט וכן מספק נעשה חלקו של פכלי נבלה - אז פחות מששים בלזז, וכ"כ א"ר פאת פתבש"ל בצדו רותח פרי אבר ד"ה חלקו של פכלי שנאסר ופתבש"ל אסור - אם ל"א שיש בתבש"ל ששים כנגד חלק פכלי שנאסר - ד"פ"ן ששים פאם ששים כנגד פלז!

8' ש"ק ס"ק י"ט א"ז ס"ק י"ז

ד"ה פ"ש"ק בכל אופן זריק דפלזי"ת את פכלי ולפי פ"ש"ז פואו חומרא.

9' ש"ע סעיף ו', א"ז ס"ק כ',... אכ"ע', וש"ק ס"ק כ'

ד"ה פ"ש"ז נפ"א דאסור את פתבש"ל כשנבלה פלז, פואו אולא כנגד פרוזז אבל פ"ש"ק מפקפק על פמנפ"ג, ולכל פדצות איסור מוצ"ט שנבלה כנגד פאש נשר"ז מ"ד און אסור.

10' ש"ע סעיף ז' ורמ"א, נפ"ג, א"ז ס"ק כ"

בצת פדחק סומכים - או על פשי"ת שאין פפאוז בכלי, או פאיסור מפאפה בכל פכלי ובכל בששים, או אין חנין בבלז.

3' אלא מיהו היכא דניער בכף חדשה כזית חלב ואחר כך תחבה בבשר א"צ אלא ששים כחלב שנבלע בה דהא ידעינן כמה הוי. וכן הדין אם נייער כזית חלב בכף ישינה שאינה בת יומה אבל אם היא ישינה ובת יומה י"ל דחזר כל שבלוע בתוך הכף מבשר בחלב חתיכת נבלה ובכולה משערין דמאי דנפק מינה לא ידעינן. אבל הרמב"ן ז"ל כתב דמסתברא דלא אמרינן בבלוע חעני"ן ואין משערין בין בישינה בין בחדשה אלא במאי דבלעה לבד.

חצ"ן

חצ"ן דבב"ח:

חתיכת בשר שנפלה למוק קדירה של חלב:

סלקה צד שלטא נח מרתיחתה וישוץ/טצימה/רמ"א-ששים (והבשר אסור)
נחה מרתיחתה ואז סיטה: ששים (פמ"ג וא"ז ס' כנגד חלב הנשטט מהבשר דמב"מ דרבנן והקלו)

טפת חלב שנפלה על חתיכת בשר רותחת:

דב"מ בש"ק. ס' דיש שאנונית בחלב/ש"ק בש"ק ר"ן נטיחה)

טפת חלב שנפלה על חתיכת בשר שבתוך הרוטב בקדירה רותחת:

אם יש ששים כנגד הטפה בכד התבשיל מותר, ואם לאו הכד נששה נבדלה ו' ס' כנגד הכד

טפת חלב שנפלה על חתיכת שמחוי' לרוטב דגמרי:

לא נוצר ולא כוונה כדל: אם יש ס' בחתיכה כנגד הטפה הכד מותר, ואם לאו החתיכה אסורה
נוצר בתחלה ולא בסוף: ב"ר ברמב"ם. אם אין ס' בחתיכה כנגד הטפה נ"ן והתבשיל אסור / מהר"ן חביב(רמ"א) צ"ס בתבשיל נהטקה
נוצר מתחלה וצד סוף: אם יש ס' בתבשיל כנגד הטפה הכד מותר, ואם לאו הכל נ"ן
לא נוצר בתחלה אלא דבסוף: אם אין ס' בחתיכה כנגד הטפה נאסר התבשיל (אא"כ יש בו ס' כנגד החתיכה)

טפת חלב שנפלה על חתיכה שמקצתה ברוטב:

לא נוצר ולא כוונה כדל: אם אין ס' בחתיכה כנגד הטפה החתיכה נ"ן אובד התבשיל מותר (ש"ק רמ"א מסתפק)
רש"י צ"ז: אם אין ס' בחתיכה כנגד הטפה נ"ן והתבשיל אסור (שו"ע ד"ט)
ר"י: אם יש ס' בתבשיל כנגד הטפה הכד מותר (ש"ק, ידפי"ט רמ"א והחמיר דאסור החתיכה)
לא נוצר בתחלה אלא דבסוף: אם אין ס' בחתיכה נ"ן והתבשיל אסור/ר"י: אם יש ס' בתבשיל כ"ן הטפה מותר

טפת חלב שנפלה על חתיכה מקום בתבשיל וט"ל נוצר ט"ל:

רמב"ם דש"ק. יוצר הכד אפי' אם אינו מיד (דאין חצ"ן בספק)/רמב"ם דב"ר (רמ"א) יוצר מיד

חצ"ן דשאר איסורים:

טפת נבילה שנפלה על חתיכת היתר שמחוי' לרוטב דגמרי:

לא נוצר בתחלה ונוצר בסוף: ר"ת. אם אין ס' בחתיכה כנגד הטפה, נ"ן ו' ס' בתבשיל כנגד החתיכה (רמ"א)
ר"א אפרים. אם יש ס' בתבשיל כנגד הטפה מותר (ש"ע)

טפת נבילה שנפלה על חתיכת היתר שמקצתה ברוטב:

לא נוצר ולא כוונה כדל: אם אין ס' בחתיכה אסורה וט"ל: אם אין ס' בתבשיל אסור (ואין ט"ל בתש"י)
ר"ת (רמ"א) דרש"י: דפי"ק אם אין ס' בחתיכה אסורה והתבשיל מותר (רמ"א מספק)
דפי"ט אם אין ס' בחתיכה צ"ס' בתבשיל כנגד החתיכה, והיא אסורה
ד"ר: אם יש ס' בתבשיל כנגד הטפה הכד מותר (ש"ע רמ"א והחמיר בחתיכה)
לא נוצר בתחלה אלא דבסוף: ר"א אפרים (שו"ע) דרש"י: אם אין ס' בחתיכה אסורה וט"ל: בתבשיל (דט"ל ש"ע כרש"י)
ר"ת (רמ"א) דרש"י: אם אין ס' בחתיכה כנגד הטפה צ"ס' בתבשיל כנגד החתיכה
ד"ר: אם יש ס' בתבשיל כנגד הטפה הכד מותר (ש"ע דש"ק רמ"א והחתיכה אסורה)

כשרה שנתבשלה עם נבילה ואח"כ נפלה על היתר:

ר"א אפרים (שו"ע): א"צ ס' כנגד ההיתר אלא כנגד האיסור שבה (המ"א רק בלא נוצר)
שו"ע: והחתיכה באיסורה צומדת (אם מכירה)
ר"ת: (רמ"א): ההיתר נ"ן ו' ס' כנגד (או"ה: רק בנדר/ש"ק אפי' דלא נוצר)

כשרה שנתבשלה עם נבילה ושוב נתערבו בהיתר: דב"מ מותר (באיעו ברוב והשאל"מ ב'ס' - וכ"ז ביב"ש)

היתר נוצר שנתערב עם נוצר איסור ואין ס' ושוב נתערבו הנוצר היתר: הכד מותר כשיש ס' כנגד האיסור
(רמ"א בהפס"מ)

בשר וק"ל דבוק בו שנתבשל עם היתר: ר"א אפרים צ"ס' כנגד הק"ל (שו"ע)

ר"ת: דפי"ט רמ"א צ"ס' כנגד הכד והבשר באיסורו צומד

היתר שנתבשל עם חמ"ץ הפסח ויש ס' כנגד החמ"ץ ונפלה על היתר: מותר (משנה של משהו ואין חמ"ץ)
(פמכ"ו וסלקו י"ש ס' בהיתר שני ע"כ)

איסור שנמצא עם היתר אחר עירו: סמ"ג: הכד אסור (שו"ע דכתיבה) והכ"ז מותר (ש"ק באב"י)
סו"ת: סומכים שהאיסור תמיד ה' עם הרוב (ס') במקום שיש לומר כן (ש"ק בשמ"א)
רש"י: הכד מותר דתוה"ש דהק"ל (רמ"א, ש"ק באינו)

ירקות שנתבשלו עם בשר ושוב הוחמו בכלי חלבי: א"צ ס' בקדירה אלא כנגד הבשר הבטוח (אין חצ"ן בהיתר)

ירקות שנתבשלו עם ב"ח שהוחמו בכלי כשר: ב"י צ"ס' כנגד הכד דנ"ן (ש"ק מדרבנן דב"י)/ש"ק: ר"א אפרים: כנגד הבב"ח
ר"ת: כנגד הכד (רמ"א)

בשר שמאף נתבשל בחלב טהור ושוב בישל בו היתר: ב"י: ר"א אפרים ור"ת צ"ס' כנגד הבב"ח
ב"י: ר"א אפרים: צ"ס' כנגד הבשר הבטוח
ר"ת: ס' כנגד הבב"ח

חצ"ן בכדים

כדי שיש שגשגו בו נביעה ואח"כ בשלם בו היתר תוך מצד"ע: ר' אפרים ז"ל ס' כנגד הנבטה (ש"ע)
 ר"ת: רשב"א, רמב"ן, ס' כנגד הנבטה (רמ"א, מייק"ר הד"ן)
 רא"ם: לפי רמ"א, חרס ס' כנגד הכ"י
 בכ"י: מתכת ס' כנגד הנבטה
 פ"ק: בכ"י חרס ס' כנגד הנבטה

כדי שישגו בו היתר, תוך מצד"ע נבטה, ותוך מצד"ע היתר: ר' אפרים (ש"ע) ס' כנגד הנבטה
 ר"ת: רמב"ן, ס' כנגד הנבטה
 רשב"א: ס' כנגד הנבטה וההיתר הבטוח
 רא"ם: רמ"א, חרס ס' כנגד הכ"י
 בכ"י: מתכת ס' כנגד הנבטה וההיתר
 פ"ק: בכ"י חרס ס' כנגד הנבטה וההיתר
 בכ"י: מתכת ס' כנגד הנבטה

כדי שישגו בו נבטה, תוך מצד"ע מים, ותוך מצד"ע מהמים ירקורת (אבל אחר מצד"ע מהבשר):
 ר' אפרים: שו"ע, מותרים / ש"ק, אסורים (ז"ל כנגד הנבטה)
 ר"ת: רשב"א, רמב"ן, רא"ם, אסורים (ז"ל ס' כנגד המים)

כדי שישגו בו בשר, תוך מצד"ע חלב, ותוך מצד"ע מהחלב ירקורת (אבל אחר מצד"ע מהבשר):
 ר' אפרים ור"ת: רמב"ן, ס' כנגד החלב
 רשב"א: ס' כנגד הבשר והחלב
 רא"ם: רמ"א, חרס, ג"מ כנגד הכ"י
 מתכת: רק כנגד הבו"ח
 פ"ק: ס' כנגד הבשר והחלב
 מתכת: רק כנגד החלב

כדי שישגו בו בשר, חלב, מים, ירקורת תוך מצד"ע של המים בטב"ד: ר' אפרים: שו"ע, ס' כנגד המים
 פ"ק: ס' כנגד הבו"ח
 ר"ת: ס' כנגד המים

בשר, חלב, ע"ג, מים, וירקות תוך מצד"ע של המים בטב"ד: ר"ת ור"א: ש"ק, ס' כנגד הבו"ח וז"ל מים
 שו"ע: מותרים (ח"נ דרבנן)

נביעה, ע"ג, מים, ירקורת תוך מצד"ע של המים בטב"ד: ש"ק, ס' כנגד הנביעה ע"ג, וז"ל כנגד המים
 שו"ע: מותרים (אין ח"נ נבטה כר' אפרים)
 רמ"א: מותרים (בח"נ דרבנן סומכים ארש"י)

בשר, ע"ג, חלב, מים, ירקורת תוך מצד"ע של המים בטב"ד: שו"ע (לפי ש"ק) אסורים
 רמ"א: מותרים

ספת נבטה שגשגו על קדרה חדשה (או אבי"ז) על האש ומקצתה מלאה היתר חם (יס"ב):
 כנגד הרוטב: מותר והכ"י, בכשר (חומרא)
 (ימתין עד שתפ"ק) כנגד הריקן: אם יצרה מאכ"ס רותח:
 רא"ם: רמ"א, ז"ל ס' כנגד החרס
 פ"ק: ז"ל ס' כנגד הספה
 רמב"ן ורשב"א: ס' כנגד הספה
 (ר' אפרים: טב"ד ס' כנגד הספה)

ספת נבטה על קדרה בת יומא של היתר: כנגד הריקן: כנ"ל אלא שרשב"א בר"ת ז"ל פ"ק מים ס' כנגד הספה
 פ"ק ג"מ ע"ג כנ"ל ס' כנגד הספה

ספת חלב על קדרה חדשה עם בשר: כנ"ל נבטה על חדשה

ספת חלב על קדרה בש"רית ב"י: רשב"א: ס' פ"ק מים ס' כנגד הספה (כסמ"ק) (ש"ע)
 רמב"ן: ס' כנגד הספה (בש"רית)

ובכ"י - איסור אוכל כנגד האש אינו אוסר

כ"ל חב"ת ב"י שתחבה בבשר ב"ש וז"ל נודע בינתיים:
 (חוששים שנשאר בשר בכ"י ומאכ"ס -)
 רמב"ן: ס' (רמ"א)
 רשב"א: ק"כ (ש"ע)

כנ"ל אלא שתחבה ג' פעמים: ר' אפרים: ש"ק, ק"כ
 פ"ק
 ר"ת: כנ"ל בפ"ק ב'